

for hans Brugstid at ansætte til en aarlig Afgift i Korn, der hvert Aar skal betales efter Capitelstarten for Aarets Afgrøde. Er Eieren ved den bestaaende Brugscontract's Ophør ikke tilfreds med det hidtil erlagte aarlige Vederlag, forholdes der efter Bestemmelserne i den nævnte Lov af 4de Juli 1850 § 3.

§ 8.

Det paaligger Amtmanden, paa vedkommende Communes Bekostning, at skaffe Huusly til de Huusvilde, som, uagtet de kunne fremlægge Sogneforstanderskabets Tilstaaelse for, at de have opfyldt de i denne Lov indeholdte Betingelser, ikke have faaet anvist passende Bolig til 1ste April, saaledes som foreskrevet er i § 2. De Communen herved paadragne Omkostninger opkræves som Communeafgifter.

Barfod.	Black.	J. A. Hansen.
Jacobsen.		J. Knudsen.
Monrad,		Ussing.
Debsjæver.		

XX.

Betænkning

med Hensyn til de tvende forelagte Udkast, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlændinge.

Afgiven af Folkethingets Udvalg.

Det Hverv, som det høitærede Thing har betroet undertegnede Udvalg, nemlig at afgive vor Betænkning angaaende de forelagte Lovudkast, hvorved forskjellige Udlændinge skulle erholde Indfødsret, have vi søgt at udføre saa godt, som det har været os muligt, idet vi fra Indenrigsministeriet have erhvervet og nøiagtigt gennemgaaet alle de Bilag, som henhøre til denne Sag. Vi have i disse Intet fundet, som kunde foranledige os til at fraraade, at de forelagte Lovudkast blive til Lov. Vi ere gaaede ud fra, at, hvad der maa betragtes som en Hovedbetingelse for, at Udlændinge erholde Indfødsret i Danmark, er, at det kan antages om dem, at de virkelig have antaget

Danmark som et nyt Fædreland og føle sig hjemme blandt det danske Folk. I denne Henseende have vi, i Henhold til de Forhandling, der i foregaaende Session forefaldt i Folkethinget, formeent at maatte betragte det som et væsentligt Kendemærke, hvorpaa der ved Bedømmelsen af Ansøgninger om Indfødsret fortrinligt maatte lægges Vægt, om de Paagjældende have tilegnet sig det danske Modersmaal og det i en saadan Grad, at de ikke blot ere istand til at tale og forstaae det, men ogsaa kunne antages at ville opdrage deres Børn i dette og benytte det i deres Familiefreds. Af Sagens Bilag have vi ogsaa seet, at Indenrigsministeren har ladet sig det være magtpaaliggende at foranledige, at der af de Ansøgende blev tilveiebragt Beviis for deres Kyndighed i det danske Sprog, og vel er det nu Tilfældet med de paagjældende Attester, skjøndt de alle indeholde, at de Ansøgende ere det danske Sprog magtige, at kun i 2 af dem er det udtrykkeligt fremhævet, at de Paagjældende benytte det danske Sprog i deres Familiefreds; men, naar vi see hen til de Forhold, hvorunder de leve, de Forbindelser, de have knyttet, den Tid, de have tilbragt her i Landet, saa er der ingen Grund for os til at betvivle, at de Alle have givet det danske Sprog Modersmaalets Ret i deres Huse. Hvad den under Nr. 3 i det andet Lovudkast anførte Ansøger angaaer, maa vi iøvrigt bemærke, at, medens hans Ansøgning er bilagt med et til ham udstedt Borgerbrev som Grosserer i Stockholm og med en Bestalling, hvorved han er udnævnt til Ritmester i det stockholmske Borgerstabs Cavallerie, er der derimod ikke medfulgt Ansøgningen noget Beviis for, at han nu er ude af ethvert undersaatligt Forhold til Sverrig, hvorfor ogsaa Magistraten i Kjøbenhavn, idet den iøvrigt giver Ansøgeren et godt Vidnesbyrd, har henstillet, om ikke et saadant Beviis burde bringes tilveie, forinden det Ansøgte bevilges. Men, ligesom Indenrigsministeren ikke i denne Omstændighed har seet en Hindring for at indstille Ansøgeren, der i mange Aar har opholdt sig her i Byen og ellers har ledsaget sin Ansøgning med gode Vidnesbyrd om sit Forhold, til at erholde Indfødsret, saaledes er Udvalget, skjøndt der i samme har været Spørgsmaal, om det ikke